

Herontdekte donkere kwanta

Door J.A.J. van Leunen

Laatst gewijzigd op: 12 september 2017

Abstract

Twee en een halve eeuw geleden, ontdekte wetenschappers oplossingen van de golfvergelijking die donkere kwanta vertegenwoordigen. Deze kwanta configureren alle andere objecten die in het universum bestaan.

Donkere kwanta

Twee en een halve eeuw geleden, ontdekten wetenschappers de oplossingen van de golfvergelijking die niet golven maar in plaats daarvan schokfronten vertegenwoordigen. De ontdekkers beseften niet dat deze objecten gekwantiseerd zijn, maar ze ontdekten wel dat ze alleen in oneven aantallen van deelnemende dimensies voorkomen. Het is hoog tijd dat deze objecten herontdekt worden. Om die reden heb ik deze objecten namen gegeven. Dat maakt het gemakkelijker om deze dingen te bespreken. Ik gebruik de naam **warp** voor een eendimensionaal schokfront en de naam **clamp** voor een driedimensionaal schokfront. Schokfronten ontstaan niet zomaar. Een trigger moet het schokfront afvuren. De emitter moet het periodieke afvuren regelen.

De warpen zijn eendimensionale schok fronten. Tijdens hun trip behouden ze hun vorm en hun amplitude. Totdat zij worden ingevangen, veranderen hun eigenschappen niet. Elke warp draagt een standaard beetje energie. In werkelijkheid komen warps voor als afzonderlijke objecten of ze verschijnen op gelijke afstanden in ketens, waardoor ze het gedrag van fotonen emuleren. Fotonen gehoorzamen de Einstein-Planck-relatie. Dit betekent dat alle fotonen dezelfde ruimtelijke lengte vertonen.

Clampen zijn drie-dimensionale sferische schokfronten. Het schokfront houdt zijn vorm, maar tijdens de trip daalt zijn amplitude als $1/r$ met afstand r van de trigger-locatie. De clamp verdwijnt daardoor erg snel, maar in de tussentijd integreert het schokfront in de Greense functie van het draagveld. Daarom vervormt de clamp tijdelijk zijn drager. Elke clamp draagt daardoor een standaard beetje massa.

Warpen en clampen kunnen niet als afzonderlijke objecten waargenomen worden. Zij vertegenwoordigen donkere kwanta. Alleen gecombineerd in enorme dichte en coherente zwermen die voortdurend worden geregenereerd, kunnen de clampen een aanzienlijke blijvende vervorming van hun drager bewerkstelligen. Ook kunnen grote wolken van deze donkere kwanta een waarneembare macroscopische invloed genereren. Zij veroorzaken bijvoorbeeld het verschijnsel dat als gravitatielenzen bekend staat.

Deeltjes

Er bestaan stochastische mechanismen die gebruikmaken van stochastische processen. Deze processen bezitten een karakteristieke functie, die ervoor zorgt dat het proces een dichte en coherente zwerm van hoplandingslocaties van een puntvormig object genereert. Dit object is een **elementair deeltje** en huppelt rond in een stochastische huppelpad. De stochastische processen spelen een cruciale rol. De karakteristieke functie fungeert als een verplaatsingsgenerator. Dus, in eerste benadering beweegt de zwerm samenhangend als één enkel object.

Clampen doen wat het Higgs deeltje verondersteld wordt te doen. Afzonderlijke clampen zijn echter niet zichtbaar voor meetinstrumenten. Zelfs opvolgers van de LHC zullen nooit een clamp ontdekken. Daarvoor zijn ze veel te klein en hebben ze te weinig massa.

Elementaire deeltjes zijn elementaire modules. Samen vormen ze alle andere **modules** en de modules vormen modulaire systemen. Ook de modules bewegen als een enkel samenhangend object. Dit geeft aan dat hun voetafdruk ook door een stochastisch proces wordt gegenereerd, waarvan de karakteristieke functie als een verplaatsingsgenerator fungeert. Dit is mogelijk als de karakteristieke functie van de module gelijk is aan de superpositie van de karakteristieke functies van de onderdelen van de module. De superpositiecoëfficiënten bepalen de interne locaties van de componenten. Deze locaties kunnen oscilleren. Het blijkt dus dat de karakteristieke functie een bindend effect heeft.

De karakteristieke functie is gelijk aan de Fourier-getransformeerde van de locatiedichtheidsverdeling van de gegenereerde hoplandingslocatiezwerm. De vervorming van de drager is gelijk aan de convolutie van de Greense functie van de drager en de locatiedichtheidsverdeling van de zwerm. Met andere woorden, de vervorming beschrijft de **zwaartekrachtpotentiaal** van de module. Dit duidt op een eenvoudig verband tussen gravitatie en kwantumfysica.

De locatiedichtheidsverdeling van de zwerm is gelijk aan de gekwadrateerde modulus van de **golf functie** van de module.

Fotonen

De gebruikelijke interpretatie van fotonen als elektromagnetische golven moet foutief zijn. Na een lange-afstandsreis die miljoenen lichtjaren duurt zullen warpen nog steeds hun amplitude en energie behouden. Golven doen dit niet. Zonder golfgeleiders zullen golven divergeren en na een dergelijke trip het grootste deel van hun amplitude verliezen. Kleine detectoren kunnen de ketens van warpen dan nog steeds detecteren, maar kleine ontvangers kunnen na zo'n trip niet meer ontdekken wat er van golven overgebleven is. De drager van warpen is onze leefruimte. Deze is altijd en overal aanwezig. Elektrische velden beschikken niet over zo'n enorm bereik. Ze vereisen het bestaan van nabijgelegen elektrische ladingen.

Verwijzingen

[1] https://en.wikipedia.org/wiki/Wave_equation#General_solution

[2] https://en.wikiversity.org/wiki/Hilbert_Book_Model_Project